

Γενική πρόταση μιας νέας πολιτικής

“για την συνολική διαδικασία χωροθέτησης-αδειοδότησης των παραγωγών”

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΟΓΛΟΥ: Χημικός- Βιοχημικός Μηχανικός.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Γενικά, η ανθρώπινη παρουσία και κάθε ανθρώπινη παραγωγική δραστηριότητα, σε έναν παρθένο χώρο και το σχετικό φυσικό περιβάλλον του, επιφέρει πιέσεις και οχλήσεις. Άλλωστε για τον λόγο αυτό, σαφώς διαφοροποιείται και διακρίνεται «ο χώρος ανθρώπινης διαβίωσης και δραστηριοποίησης», από τον «παρθένο χώρο».

Έτσι: «Στους όποιους χώρους γίνεται παραγωγική δραστηριοποίηση» είναι συνυφασμένη και αναμενομένη η δημιουργία **οχλήσεων** και **πιέσεων**. Αυτό πρέπει καταρχήν να γίνεται κατανοητό, αλλά όχι αποδεκτό. Διότι είναι κάτι που πρέπει και μπορεί να ρυθμιστεί.. Έτσι γίνεται κατανοητή, η αναγκαιότητα ρυθμιστικών παρεμβάσεων, ώστε, αυτές, οι οχλήσεις και πιέσεις, **να εξαλείφονται**. Είτε, για να το βάλουμε πιο ρεαλιστικά, **να ελαχιστοποιούνται συνεχώς σε μια πορεία**, αν θέλουμε να έχουμε συνέχεια, ένα πολιτισμένο, ασφαλές, συν-υπαρξιακό περιβάλλον για να διεξάγεται **η ζωή και η παραγωγή μαζί**.

Βέβαια η « παραγωγική δραστηριότητα», επειδή καταλαμβάνει ένα μέρος του χώρου, αλλά και **εξ' αιτίας του τρόπου** που αυτή η παραγωγή **επιλέγεται** να διεξάγεται και να λειτουργείται (τεχνολογία, διαχείριση, διοίκηση, νοικοκυριό,) μέσα στην διάρκεια του χρόνου, Προκαλεί και συσσωρεύει, ποιοτικά και ποσοτικά, **χαρακτηριστικές Οχλήσεις και Καταπονήσεις**, «επί του χρησιμοποιούμενου χώρου» και του σχετικού «φυσικού περιβάλλοντος». Αυτό μπορεί να συμβαίνει «δια βίου της», αλλά και μετά «θάνατον της». Τώρα πια ξέρουμε ότι: Οι συνέπειες ορισμένων παραγωγών, μπορούν να υπάρχουν χρόνια πολλά **και μετά το σταμάτημα** της παραγωγικής δραστηριότητας.

Είναι γεγονός πως όλες «οι παραγωγικές δραστηριότητες» δεν προκαλούν ίδιας υφής, διάρκειας, έκτασης και έντασης οχλήσεις και καταπονήσεις. Έτσι είναι δυνατόν πλέον να μιλάμε για το **«είδος και τον βαθμό όχλησης»** που επιφέρουν οι διάφορες συγκεκριμένες προτεινόμενες παραγωγικές δραστηριότητες στον χώρο και το περιβάλλον.

Αλλά, για να είμαστε και απόλυτα σωστοί, και δίκαιοι, πρέπει να μπορούμε, να **αντιληφθούμε εξαρχής** τις συνέπειες, τις κάθε συγκεκριμένης **«προτεινόμενης»** παραγωγικής δραστηριότητας. Και αυτό μπορούμε να το ξέρουμε μόνο, μέσα από τα δεδομένα που μας παρουσιάζει, **«με δεσμευτικό τρόπο»(1)**, ο προτείνων επενδυτής, κατά τα σχεδιαζόμενα του. Αυτό είναι το **αρχικό σημείο αναφοράς** για όλες τις πλευρές. Αν αυτό λείπει, τότε δεν υπάρχει καν θέμα. (2). Όταν λέμε το «ότι μας παρουσιάζει, ο επενδυτής, με δεσμευτικό τρόπο, **το τι θέλει να κάνει**», εννοούμε την «τεχνολογία επένδυσης» που επιλέγει, και την «εξατομικευμένη» λειτουργία που προτίθεται να εφαρμόσει στον χρόνο μέσα.

Μόνο έτσι μπορούμε πλέον, να αντιληφθούμε σωστά και να κρίνουμε, τις επιπτώσεις των προθέσεων του, και να αποφασίσουμε δυο πράγματα **α)** Την καταλληλότητα καταρχήν, τις προτεινόμενης **Θέσης τοποθέτησης** της **β)** και τους «όρους κατασκευών, και τις προβλέψεις λειτουργικών προϋποθέσεων», που χρειάζεται να την πλαισιώσουν για να λειτουργήσει με κερδοφορία αλλά και ασφάλεια. Έτσι μόνον, δεν θα ομογενοποιούμε τα ανόμοια και δεν θα ισοπεδώνουμε τα πάντα.!

Το ερώτημα λοιπόν που ίσως μπορεί να μπαίνει εδώ είναι: Τα χαρακτηριστικά αυτά, των σκοπούμενων παραγωγικών προτάσεων, είναι δυνατόν να αναγνωρίζονται σαν σταθερά –επιαναλαμβανόμενα κοινά χαρακτηριστικά **ζητούμενων-προϋποθέσεων** των παραγωγικών δραστηριοτήτων;

Και αν ναι, Τότε, σε πιο βαθμό, υπάρχει δυνατότητα; να οργανώνονται και να φτιάχνεται «ένας πρακτικός οδηγός»,(λίστα) Δραστηριοτήτων που να αντιστοιχίζεται με θέσεις στον Χώρο (3). Οδηγός που να μας βοηθά στην εύκολη- σωστή- συστηματική προσπάθεια, **έγκρισης- απόρριψης** της προτεινόμενης επιλογής θέσης εργοστάσιου που κάνει ο επενδυτής. Όπως ακόμη, και του κατάλληλου υπό-χώρου, μέσα σε έναν τόπο-χώρο,**(σε μια θέση)** που να τοποθετούνται «επιτυχώς», με λογική σειρά και γρήγορα, οι διάφορες προτεινόμενες παραγωγικές δραστηριότητες.

Στην συνέχεια τις όλης διαδικασίας, μπορεί να γίνεται μια πιο λεπτομερειακή μελέτη, επεξεργασία, και τελικά Παρουσίαση τις επενδυτικής πρότασης, και των προτεινόμενων προνοιών πρόληψης ζημιών στο περιβάλλον, Θα υπάρχει ο χρόνος να συμφωνούνται λεπτομερειακά οι ειδικές πρόνοιες,(4) (έργων-κατασκευών-λειτουργίας) των υποδομών που είναι ανάγκη να την συνοδεύουν με σκοπό: Να επιτυγχάνεται **η εξάλειψης, οχλήσεων και πιέσεων,** (είτε η αποτελεσματική ελαχιστοποίηση τους,) ώστε:

Η ζωή και η παραγωγική δραστηριότητα να μπορούν να συν-υπάρχουν στον ίδιο τόπο με βιωσιμότητα, ασφάλεια, αειφορία;.

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΠΟΣ ΓΙΑ ΤΙ:

Η **εντατική παραγωγή προϊόντων,** κάθε είδους, αποτελεί την ανθρώπινη δραστηριότητα που ασκεί τις πιο έντονες πιέσεις σε ένα τόπο. Από αυτές τις δραστηριότητες, όσες **διεξάγονται σε κλειστούς-κτισμένους χώρους,** χρησιμοποιώντας μια ιδιαίτερα «εντατικοποιημένη διαδικασία παραγωγής προϊόντων», είναι από τις πιο οχληρές και πιεστικές δραστηριότητες επί του χώρου ενός τόπου και ονοματίζονται **σημειακές εντατικές παραγωγές**

Κάθε τέτοια παραγωγική δραστηριότητα, σε τελευταία ανάλυση, έχει ανάγκη, να εγκατασταθεί κάπου, σε **ένα κομμάτι γης** και να καταλάβει, (με την έκταση και τον όγκο των κτιρίων της) ένα «**κατάλληλο**» αλλά και «**προετοιμασμένο**», «**εξυπηρετικό**», «**μέρος ενός χώρου**»(που πάντα «ανήκει σε ένα τόπο»). Αυτονόητο είναι πως η παραγωγική δραστηριότητα, για να μπορέσει να λειτουργήσει, θα πρέπει χρησιμοποιήσει μια σειρά από «**φυσικές παραμέτρους του χώρου**» αυτού, καθώς και «**διαθέσιμες υπηρεσίες στον χώρο**» μετατρέποντας τους συνεχώς, σε συμφέρουσα παραγωγή προϊόντων. Άρα οι φυσικοί αυτοί πόροι και υπηρεσίες, πρέπει να είναι υπαρκτοί, αλλά και διαθέσιμοι στον χώρο. **Θεωρητικά τουλάχιστον** η χρήση τους πρέπει να γίνεται «κατά οικονομία πόρων» Αλλά και με συμφέροντα τρόπο για όλους. **Αν αυτοί δεν υπάρχουν ή δεν διατίθενται,** τότε προφανώς η τέτοιου είδους και απαιτήσεων παράγωγη, δεν μπορεί να εξελισσεται στους τόπους αυτούς με συμφέροντες όρους, και αποτελεί **δυσβάστακτο βάρος σε ένα τέτοιο τόπο.**

Προβληματισμό και ζητούμενα γεννούν λοιπόν, οι έννοιες:

«**Μέρος ενός τόπου**»: Πόσης έκτασης;, σε ποιο σημείο του συγκεκριμένου τόπου; Γιατί αυτή η περιοχή του χώρου; Πως χωρά και Πως μπορεί να συν-υπάρξει; με άλλες δραστηριότητες στον τόπο. Σε ποιον ανήκει πριν και ποια χρήση τυγχάνει ήδη ο χώρος αυτός;.

« **Προετοιμασμένο-εξυπηρετικό**»: Πως; Με τι υποδομές; Με ποια χωρητικότητα; Γιατί, αυτές και όχι άλλες; Να εξυπηρετεί τι πράγμα ; Από Ποιον; θα γίνουν αυτές οι υποδομές;. Ποιος; θα τις χρεωθεί και πληρώσει;

«Κατάλληλος» (σαν σημείο, σαν περιοχή, σαν τόπος σαν χώρος):Για τι; ακριβώς; Τι εξυπηρετεί και τι προ-απαιτείται; Τι ποσότητα φυσικών παραμέτρων του χώρου, απαιτείται να καταλαμβάνει και να αναλώνει; Υπάρχουν και είναι διαθέσιμες τελικά στον τόπο; Χωρά τελικά ;αυτή η νέα υπόθεση στον τόπο;

«**Να Λειτουργήσει**»: Πως; Με ποιες προϋποθέσεις; Για ποιον;

Βεβαία τα ζητούμενα του όλου αυτού προβληματισμού, διαπλέκονται με την απαίτηση: «**η τοποθέτηση αυτή να επιτρέπει να λειτουργήσει η εγκατάσταση αποδοτικά**». Αλλά και εδώ εισχωρούν αμείλικτα ερωτήματα : Τι εννοείται με το «αποδοτικά»;, Πως ορίζεται αυτό; και πως μετρείται;, και «τελικά αποδοτικά» για ποιον είτε για ποιους;.

Έτσι, κάθε σχετικός προβληματισμός: για **Το ποιος; είναι ο καταλληλότερος τόπος – αλλά και το καταλληλότερο σημείο, μέσα σε ένα τόπο**, για να τοποθετηθεί η κάθε προτεινόμενη, συγκεκριμένη παραγωγική επένδυση, για μια στεγασμένη, εντατική, παραγωγική εγκατάσταση, γίνεται **μια συνάρτηση πολλών παραμέτρων** και σχετιζομένων προβληματισμών, **του επενδυτή, του κόσμου των τόπων και της εξουσίας**. Οι οποίοι προ-απαιτούν:

- **Μια διαδικασία ρυθμιστικής παρέμβασης** για προ-επεξεργασία σημείων-δεδομένων. Μέρος της διαδικασίας,(ίσως το αρχικό της σημείο) πρέπει να είναι: η μελέτη καταγραφής των προθέσεων, των δεδομένων μιας προτεινόμενης επένδυσης από τον επενδυτή. Για παρουσίαση που θα τον δεσμεύει.(άρα ΜΠΕ).
- Και αυτό προκειμένου να γίνει κατανοητή η φύση, η σημασία και ο ρόλος της προτεινόμενης παραγωγής, και να αντιστοιχιστεί, με αναμενομένους βαθμούς όχλησης, όπως οι υπαρκτοί νέοι νόμοι θα ορίζουν,(5)προκειμένου να συμφωνηθεί κατ' άρδην, η **αρχική θέση εγκατάστασης της** (προ-οροθέτηση) είτε **η απόφαση επανεγκατάστασης της**.(συνέχιση της εγκατάστασης της στην αρχική θέση της)

Μάλιστα, τώρα πλέον, μια τέτοια απόφαση, απαιτεί: Συγκριτική μελέτη και επεξεργασία, των όσων «**η μελέτη της επένδυσης**» υπόσχεται να υλοποιήσει, με βάση τα «οριζόμενα και ξεκάθαρα» ζητούμενα, από το ισχύον νομικό πλαίσιο, στην διευρυμένη «κοινή αγορά» τις Ε.Ε.. Αλλά χρειάζονται και τις «Ξεκάθαρες πολιτικές αποφάσεις και αντιλήψεις» που επιλέγουν οι «κοινωνικοί εταίροι» ενός τόπου, για το θέμα της «ανάπτυξης της παραγωγής», και του «τύπου της ανάπτυξης» των τόπων τους.

Καθώς Χρειάζεται επίσης και η επιστημονική και τεχνική αντίληψη, της αναγκαιότητας, τήρησης και εφαρμογής, ορισμένων προϋποθέσεων- κανόνων και αρχών, για λειτουργία με προφύλαξη από την ζημιά και μέτρων πρόληψης της ζημιάς. Πράγματα που ορίζονται σε καθοδηγητικές οδηγίες και νόμους, για την πετυχημένη, σοβαρή, λειτουργία της παραγωγής με ασφάλεια.

- Άρα όλα αυτά **Είναι μια ζητούμενη διαδικασία Ρυθμιστικής παρέμβασης**, που επιζητά, σαν προϋπόθεση επιτυχίας της, να ξεκαθαρίζει:

A) Με τι είδους προετοιμασία και χαρακτηριστικά, Χρειάζεται να πλαισιωθεί, ο όλος τόπος, που θα μπαίνουν οι παραγωγές (περιοχή εργοστασίων). Αλλά και ο ειδικός χώρος εγκατάστασης (Θέση εγκατάστασης) των συγκεκριμένων παραγωγών, μέσα στην περιοχή, για να μπορεί να λειτουργήσει τελικά, αποδοτικά, για τον επενδυτή, αλλά και ασφαλώς για τους πολίτες των τόπων.

B) Με Τι; Πρόσθετες τεχνικές διατάξεις, εξοπλισμούς σε υπηρεσίες, και λειτουργικούς κανόνες (Άρα τελικά και πρόσθετες επενδύσεις;).πρέπει να πλαισιώνεται μια παραγωγή. Και ποιος θα τις πληρώνει αυτές; Ώστε: **οι χώροι, οι τόποι, και οι θέσεις**, που θα διατίθενται, για τέτοιες, χρήσεις και εγκαταστάσεις, να είναι έτοιμες-εξοπλισμένες κατάλληλες και έτσι: Όταν κατασκευασθούν και μπουν σε λειτουργία, να μην επιβαρύνονται **εκ των υστέρων, από εκπλήξεις για τους επενδυτές**, Αλλά και χωρίς

να κατατρώγουν, επιβαρύνουν, είτε όχλους, τον τόπο και την διεξαγωγή της ζωής στον τόπο.

Να μπορούν να δουλεύουν αποτελεσματικά και με συμφέρον για όλους για χρόνια και να ζει ο κόσμος με ασφάλεια και προοπτική μαζί τους.

Μέχρι τώρα, ήταν συνηθισμένο, στην όλη παλαιά **υπάρχουσα διαδικασία αδειοδότησης**, «η επιλογή» του κατάλληλου χώρου τοποθέτησης, μιας επένδυσης, να είναι στην διακριτική ευχέρεια του επενδυτή, και γινόταν για να μπορεί να διεξάγεται επιτυχημένα η παραγωγή, με βάση «στενά ποσοτικά μονόπλευρα κριτήρια», όπως:

- Κοντά στην πρώτη ύλη που έπρεπε να τύχει αξιοποίησης
- Κοντά στον καταναλωτή (αγορά) των τελικών προϊόντων.
- Κοντά στις πηγές άντλησης φυσικών και λειτουργικών πόρων. (Ενέργεια, Νερό, Ανθρώπινο εργατικό δυναμικό, κ.λ.π.)
- Κοντά στις υπαρκτές εξυπηρετήσεις μεταφορών- διανομής (προϊόντων, πρώτων υλών, ανθρώπων.) (οδικά και σιδηροδρομικά δίκτυα, λιμάνια, αεροδρόμια κ.λ.π.)

Η χώρο- τακτοποίηση τους, με βάση τα παραπάνω κριτήρια και προτεραιότητες, έδιναν έμφαση στην διασφάλιση προϋποθέσεων «ευνοϊκού κοστολογίου λειτουργίας» της επένδυσης, φρόντιζαν την διασφάλιση των προϋποθέσεων δημιουργίας, «οικονομιών κλίμακας» και ενίσχυαν τις προϋποθέσεις «οικονομικής βιωσιμότητας»-άνθησης της ίδιας της επένδυσης. Έτσι ουσιαστικά: **Στράτευαν και αλλοτρίωναν τον χώρο και τις παραμέτρους του χώρου και του περιβάλλοντος**, αφειδώς και ανέξοδα, για την υπηρετήση του χρήστη-επενδυτή. Εφεύραν, επέτρεψαν την **«εκτός σχεδίου»** δόμηση παραγωγικών εγκαταστάσεων. Επέτρεψαν την υφ-έρπουσα παράλογη εξάπλωση τους σε ανέτοιμους-ακατάλληλους χώρους. Υπηρετήσαν «με κάθε ανοχή και τρόπο», το ανέξοδο πέρασμα τους στην γρήγορη οικονομική απόδοση των κεφαλαίων της επένδυσης. Φορτώνοντας μεγάλους καημούς τους τόπους και τον κόσμο των τόπων.

Οι ποιοτικές οχλήσεις και Η ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Κατά την παλαιά αυτή πρακτική, κάθε προτεινομένη επένδυση, παραγωγικής δραστηριότητας παρουσιάζονταν και εντάσσονταν στους τόπους και στα σημεία του χώρου τους, από τους επενδυτές, κυρίως με την **«ποσοτική» κλίμακα** των προ-απαιτούμενων αναγκών τους για την διεξαγωγή τους και **«τα ποσοτικά» χαρακτηριστικά** της σχεδιαζόμενης λειτουργίας τους (π.χ επιφάνεια γης, εμβαδό χρησιμοποιούμενων κτιρίων, αναγκαίοι κτιριακοί όγκοι, απαιτούμενη εγκατεστημένη ισχύ μηχανημάτων, δίκτυα παροχής ενέργειας, προϋπαρξη υπηρεσιών διευκόλυνσης μεταφορών, αριθμός και ειδικότητες εργαζομένων κ.λ.π.). Σπανιότατα στην παρουσίαση των προθέσεων τους, ασχολούνται π.χ. με την ποσότητα της επεξεργαζόμενης πρώτης ύλης είτε τα χρησιμοποιούμενα υλικά στην διαδικασία παραγωγής τους και την φύση της εφαρμοζόμενης επεξεργασίας, τα ισοζύγια προϊόντων, παραπροϊόντων και αποβλήτων τους.

Έτσι, βόλευε να κατηγοριοποιούνται σε 3 «ποσοτικές» βαθμίδες δραστηριότητας: **Βιομηχανική κλίμακα, Βιοτεχνική κλίμακα και τέλος Οικοτεχνική (είτε σε κλίμακα Μικρού εργαστηρίου)**. Η διάκριση τους, βάση των ποσοτικών δεδομένων της δραστηριότητας τους,(παραγωγικής είτε αποθηκευτικής είτε και τα δυο) δίνει μια σειρά από **χρήσιμες «ποσοτικές» πληροφορίες**, προκειμένου να επιλεγεί, κάθε ένας επιμέρους χώρος, στον οποίο θα τοποθετηθεί για να λειτουργήσει, μια δραστηριότητα, αλλά, **δεν είναι δυνατόν, από μόνη της**, να παρέχει **«ποιοτικές»** πληροφορίες πιέσεων, οχλήσεων και κινδύνων, που παράγονται και μάλιστα, όταν αυτές υπολογίζονται μέσα στην διάρκεια του χρόνου λειτουργίας της παραγωγής.

Δηλαδή σε βάθος χρόνου λειτουργίας της παραγωγικής δραστηριότητας.

Αυτή είναι πλέον μια **νέα Προϋπόθεση** που πρέπει, **να διασφαλίζεται**, μέσω και τις νέας ρυθμιστικής παρέμβασης χωροθέτησης και με τον έλεγχο επί των προϋποθέσεων λειτουργίας της κάθε μιας από τις επενδύσεις αυτές. (Βιωσιμότητα). Ειδικά, με συνθήκες και προϋποθέσεις αναμφισβήτητου «**ίσου δημοκρατικού δικαιώματος**», συσσώρευσης και εγκατάστασης πολλών όμοιων τέτοιων εκμεταλλεύσεων, στους χώρους-περιοχές, ενός τόπου.(εφ' όσον το θελήσουν),όπου φυσικά τα πράγματα γίνονται ιδιαίτερα δύσκολα.

Η μετεξέλιξη των οχλήσεων με τον χρόνο και Η ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Ιστορικές εμπειρίες, έχουν πλέον αποδείξει ότι: Τα παραπάνω κριτήρια, από μόνα τους εφαρμοζόμενα σαν « **ποσοτικά κριτήρια χωροθέτησης παραγωγικών δραστηριοτήτων**», ακόμα και όταν γίνονταν, σε προκαθορισμένους, ετοιμασμένους να τις αποδεχθούν χώρους, δεν υπήρξαν επαρκή «για την διασφάλιση της συνολικής θετικής αναπτυξιακής πορείας ενός τόπου, για όλους». Δεν μπόρεσαν να αποτρέψουν και να αντιμετωπίσουν μερικές, πολύ σοβαρές παρενέργειες, που προέκυψαν από τις χωροθετήσεις αυτές, στους τόπους, και οι οποίες χωροθετήσεις, έγιναν πάντα δήθεν «αναζητώντας την ανάπτυξη των τόπων» και στο όνομα της.

- **Ίσως η πιο καθοριστική παρενέργεια, να βρίσκεται στην:** Από κοινού «**εντατική και ανταγωνιστική χρήση**» των **ιδίων φυσικών-περιβαλλοντικών πόρων ενός τόπου, για την υπηρετήση των διαφόρων παραγωγών**, που διενεργούν οι επενδυτές και οι άνθρωποι των τόπων.(Π.χ ανάμεσα στην αγροτική και βιομηχανική παραγωγή, είτε, την βιομηχανική παραγωγή και την τουριστική δραστηριότητα στον τόπο).Οι ανταγωνιστικές αυτές συν-εκμεταλλεύσεις, φτάνουν, να ανταγωνίζονται, να απειλούν, και να καταστρέφουν την δημόσια υγεία και την διεξαγωγή, τις ίδιες της ζωής, σε ένα τόπο. (Νερά και υδάτινοι φορείς, αέρας, γη, φυσικό ανάγλυφο χώρου, ανθρώπινο δυναμικό κ.λ.π.). Αποτελούν παράμετρος που είναι ικανές: Να φτάσουν να υποβαθμίσουν τον τόπο και την ποιότητα της ίδιας της ζωής στους τόπους και αυτά τα νέα χαρακτηριστικά τις ζωής στους τόπους, Αφού εγκατασταθούν πλέον, έρχονται με την σειρά τους, να πάψουν «να εξυπηρετούν την θετική ανάπτυξη» των τόπων για τους ανθρώπους.
- Ιδιαίτερα οι παρενέργειες αυτές, μπορούν να γίνουν αντιληπτές, στην διάσταση του «βάθους χρόνου λειτουργίας» των παραγωγικών δραστηριοτήτων, και στην απαίτηση πολλών, επενδυτών, «για να κάνουν το ίδιο, στον ίδιο τόπο». Περιστάσεις όπου: Η επιλεκτική άρνηση δεν είναι δημοκρατικά δυνατή. Τότε συσσωρεύονται πολλοί, υφέρπουν στον χώρο και οι συνεχιζόμενες-διογκούμενες, οχλήσεις και οι πιέσεις τους, ξεχειλίζουν και ξαπλώνονται ανεξέλεγκτα στον χώρο και ουσιαστικά και συνεχιζόμενα, έρχονται σαν «διογκούμενες απαιτήσεις» επί των περιβαλλοντικών-φυσικών πόρων του τόπου. Καθώς περνά ο χρόνος επιτυχαίνουν την κατάχρησή τους. Έτσι φτάνουμε σε καθοριστικές και ανεπίστρεπτες πολλές φορές, συνέπειες για τον χώρο και τον τόπο.
- Αυτό είναι ένα γεγονός πλέον που απαιτεί **αρχική εκτίμηση χωρητικότητας**, ρυθμιστική παρέμβαση για διασφάλιση «μη υπέρβασης» βάση των δεδομένων χωρητικότητας του τόπου.(**αποφυγή υπέρ-κορεσμού**) Αλλά και απαιτούν **παρακολούθηση εξελίξεων και επιδόσεως των επενδύσεων**, σε σχέση με την χρήση φυσικών πόρων και τα αρχικά συμφωνούμενα.
- Οι χωροθετούμενες απροβλημάτιστα, νέες οικονομικές-παραγωγικές δραστηριότητες **σε απροετοίμαστους και χωρίς υποδομές χώρους** π.χ πρώην αγροτική γη, «εκτός σχεδίου δόμησης» πυροδότησαν και έφεραν τελικά, το φαινόμενο του «τοπικού κανιβαλισμού» μιας σειράς άλλων αποδοτικών και κλασσικών παραγωγικών δραστηριοτήτων, που οι άνθρωποι του τόπου ήδη ασκούσαν. Με αυτές ζούσαν παραγωγικά στους τόπους τους, στην τοπική

οικονομία τους. Οι προϋπάρχουσες αυτές δραστηριότητες, είχαν βιωσιμότητα στο δοσμένο περιβάλλον του χώρου. Είχαν σημασία στην τοπική απασχόληση και συμβολή, στην συνολική, ανάπτυξη των τόπων. Η συνέχιση τους έγινε δυσχερέστατη, και βρέθηκαν υπό πίεση εξαφάνισης, εξ' αιτίας των «προνομιούχων όρων» και κάποιας «προτιμησιακής επιδοματικής πολιτικής» που έκρυβαν οι νέες χωροθετήσεις στον τόπο. Αυτό είναι ένα γεγονός που πλέον **απαιτεί από την ρυθμιστική παρέμβαση να υπολογίζει κριτήρια, αναγκαιότητας και χρειάζεται να συν- υπολογίζει την άποψη των πολιτών των τόπων.** Αυτό είναι αναγκαίο για να διασφαλιστεί «η διατήρηση του υπαρκτού επιπέδου και του υπαρκτού χαρακτήρα» της ανάπτυξης των τόπων, και η όλη παρέμβαση να προκαλέσει την σίγουρη αύξηση και βελτίωση της.

- Οι χωροθετούμενες παραγωγικές δραστηριότητες, ενώ διατηρούσαν και αύξαναν την θετική απόδοση τους για τους επενδυτές τους, μπορούσαν να γίνονται και **πρόξενος «αρνητικής τελικά συνολικής ανάπτυξης» για τους τόπους.** Διότι δεν αύξαναν την τοπική συσσώρευση πλούτου (εξαγωγή του δημιουργούμενου πλούτου), δεν συντελούσαν στην βελτίωση και την προσθήκη αξιών και ανά-διανεμόμενου εισοδήματος στους τόπους (δεν έφεραν αναβάθμιση περιβάλλοντος, είτε ποσοτική-ποιοτική αύξηση των απασχολούμενων και των μεροκάματων). Ενώ η συνέχιση της τοπικής ανεξέλεγκτης λειτουργίας τους, προκαλούσε την αδήριτη ανάγκη να εκτελούνται πρόσθετα, **προστατευτικά του τόπου έργα,** με δημόσιες επενδύσεις, και ειδικά έργα εξυπηρέτησης και υποστήριξης της **συνολικής επίδρασης της λειτουργίας τους,** που δεν είχαν υπολογισθεί και δεν αναμένονταν.

Ξοδεύονταν δημόσια κονδύλια για πιεστικότητες, εκ' των υστέρων εμφανιζόμενες, «τοπικές ανάγκες», οι οποίες με τις πιεστικές συνέπειες τους (ακόμη και επί της διεξαγωγής της ζωής), ανέλυναν συνεχώς και κατά προτεραιότητα, δημόσια χρήματα. Στερώνοντας τα από άλλες αναπτυξιακές δράσεις στον τόπο. Τα «συνολικά τοπικά αναπτυξιακά ισοζύγια», στην εξέλιξη τους, έφθαναν **στα αρνητικά πρόσημα** για λογαριασμό της ανάπτυξης των κατοίκων και των τόπων, με την επερχόμενη διόγκωση των εξόδων και των διαρροών από τον τόπο, σε σχέση με τα εισερχόμενα σε αυτόν.

Αυτό είναι το γεγονός, που πλέον: **Απαιτεί, από την ρυθμιστική παρέμβαση,** να λειτουργήσει με πρόσθετα κριτήρια και μέτρα, που θα διασφαλίζουν, **τον σίγουρο και διασφαλισμένο αναπτυξιακό προσανατολισμό για όλους στον τόπο,** και αυτό μπορεί να γίνεται όταν υπάρχει το δικαίωμα τις περιοδικής επανεξέτασης των αδειοδοτήσεων λειτουργίας.

Έτσι, η **ζητούμενη νέα ρυθμιστική παρέμβαση,** χρειάζεται, να είναι ένα σύνθετο αλλά και συνεχιζόμενο έργο ως προς την φύση της και τον χαρακτήρα της.

Πρέπει να θεμελιώνεται, στους νέους διαμορφωμένους, ισχύοντες κανόνες υποχρεωτικής εφαρμογής (directives) της Ε.Ε, σαν νόμους, εισηγμένους **από την πολιτική εξουσία,** και πρέπει να εκτελείται και διεκπεραιώνεται, σύμφωνα με αυτούς, από τις **υπαρκτές διατεταγμένες υπηρεσίες αδειοδοτήσεων του κρατικού μηχανισμού,** που, τώρα πλέον, πρέπει να λειτουργήσουν με μια **νέα, διασυνδεδεμένη διάταξη παρέμβασης.**

Θα είναι ένα ενιαίου συνόλου υπηρεσιών, με όλες τις παλιές αδειοδοτικές λειτουργίες τους, και εμπλουτισμένες και με τα αποτελέσματα **των ελέγχων, κάθε είδους,** που γίνονται, στις αδειοδοτούμενες από αυτούς εγκαταστάσεις κατά την λειτουργία τους. Θα ενεργούν αποτυπώνοντας πλήρως το καθημερινό έργο τους **σε μια κοινή δια- υπηρεσιακή πλατφόρμα ενεργειών,** που ας ονομαστεί για την ώρα **ΜΗΤΡΩΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ** των αποφάσεων της όλης ρυθμιστικής παρέμβασης.

Αυτό είναι το ζητούμενο να δημιουργηθεί κοινό νέο ενοποιητικό αρχείο. Στο οποίο **Ηλεκτρονικό αρχείο,** θα βρίσκονται όλα καταχωρημένα, Θα μπορούν να έχουν

πρόσβαση **ανάγνωσης αρχείων** ο κάθε πολίτης. Αλλά δικαίωμα καταχώρησης δεδομένων και υποχρέωση θα έχουν, όλοι οι υπηρεσιακά εμπλεκόμενοι. Ενώ, κανένας δεν θα μπορεί να αλλάξει τίποτα από τις καταχωρήσεις που έγιναν.

Άρα: η νέα Ρυθμιστική παρέμβαση, πρέπει γίνεται και να λειτουργεί **σαν μια νέα «ιδεατά ενιαία διεργασία»**, **Εξοπλισμένη με ένα νέο ηλεκτρονικό εργαλείο**, που θα αποτυπώνει την ιστορία κάθε αδειοδοτημένης παραγωγικής εγκατάστασης «Από την γέννηση έως και τον θάνατο μιας παραγωγικής επένδυσης». Και με βάση το περιεχόμενο του αρχείου θα λειτουργούν όλοι: ο αρχικά αδειοδοτών, ο ελεγκτής λειτουργίας, ο εισαγγελέας, ο δικαστής, οι επεκτάσεις-αλλαγές, οι παραβάσεις, οι ποινές, ο ανανεώνων περιοδικά την άδεια λειτουργίας. ο εκδίδων άδεια μετεγκατάστασης κ.ο.κ καθώς και ο πολίτης που θέλει να ενημερωθεί.

Τα παραπέρα ζητούμενα ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Κατά λογική ακολουθία, προκύπτει εξ αντικειμένου θέμα, **η νέου τύπου ρυθμιστική παρέμβαση** να γίνεται, με βάση **νέα, ισότιμα, εμπλουτισμένα, συνολικότερα και ακριβέστερα κριτήρια**, «αρχικής κατανόησης» της πρότασης μιας παραγωγικής επένδυσης, τα οποία θα προκύπτουν από μια διαφορετική διαδικασία **«ανοικτού-ολικού χειρισμού»** μελέτης, κρίσης και έγκρισης, της κάθε είδους, προτεινομένης παραγωγικής επένδυσης, σε έναν τόπο και έναν ειδικό χώρο του τόπου..

Ξεκινά από την αρχική φάση υποβολής της, για αδειοδότηση προ- χωροθετησης (είτε επάνα-αδειοδότηση της) και φτάνει να ρυθμίζει θέματα, σχετικά με τις προϋποθέσεις για το κλείσιμο-σταμάτημα της. **Διασφαλίζοντας** ότι: Ακόμη και με την λήξη της λειτουργίας της, δεν θα παραμείνουν εκκρεμότητες ρύπανσης, «πληγές» στον φυσικό χώρο και ζημιές στον χώρο ζωής, χωρίς να διευθετηθούν πλήρως.

Ζητείται, η ρυθμιστική αυτή παρέμβαση, να κρίνει την καταλληλότητα της επιλογής, του προτεινομένου τόπου, όπου ζητείται, από τον επενδυτή, να εγκατασταθεί η επένδυση. Αλλά, μαζί ζητείται να προσδιορίζεται τι σημαίνει; και τι είναι; «ο κατάλληλα προετοιμασμένος και εξοπλισμένος» ειδικός χώρος, του τόπου και του χώρου αυτού, όπου μπορεί τυχόν να χωρέσει την εγκατάσταση,. Μαζί αναλύονται και οι απομένουσες - διαθέσιμες χωρητικότητες των αναγκαίων φυσικών πόρων, που η επένδυση απαιτεί. (νερό, ηλεκτρικό, αποχέτευση, κ.λ.π), Ωστε με την προ-έγκριση τις νέας αυτής τοποθέτησης στον χώρο, Αυτό το οριζόμενο μέρος των φυσικών πόρων στον επιλεγόμενο χώρο, είναι που δεσμεύονται για ορισμένο χρόνο (reserved) για να μακροημερεύσει στην λειτουργία της.

Έτσι, αναγκαστικά από τις υπηρεσίες προ-χωροθετήσεων, καταλήγει να κρατιέται ένας **«λογαριασμός φορτίσεων»** του κάθε χώρου νόμιμης τοποθέτησης παραγωγών (έκταση γης, ισοζύγιο νερού, ισοζύγια αέρα, ρύπων, τοπικού εργατικού δυναμικού, αντοχής υπαρκτών υποδομών,)σε ανοιχτα επισκέψιμα αρχεία, τα οποία συντελούν στην λήψη αρμονικής απόφασης **προ-χωροθέτησης** κάθε νέας πρότασης.

Τελικά μορφοποιείται, στο επίπεδο αρχικών εγκρίσεων, ένα **«αρχικό συμβόλαιο»**ορισμένου χρόνου,(όσο ο χρόνος υλοποίησης) με αμφίπλευρες συγκεκριμένες-γραπτές υποχρεώσεις, (εξ'ου και η αδειοδοτική διαδικασία προ -χωροθέτησης). Και **η ρυθμιστική παρέμβαση** συνεχίζεται με «παραπέρα μελέτη των προτεινομένων» για «αδειοδότηση του επενδυτού», με συγκεκριμένα δικαιώματα και υποχρεώσεις, προϋποθέσεις, εξοπλισμού-λειτουργίας, π,χ ενός συγκεκριμένου ειδικού τμήματος στον ειδικό, συγκεκριμένο χώρο, (γη, περιβαλλοντικές παράμετρος) που μπορεί να **χωρέσει** και **να αντέξει** την συνεχή λειτουργία της επένδυσης του. Όπως επίσης, στο πλαίσιο τις αρχικής αυτής διαδικασίας αδειοδότησης,**Συζητείται-ζητείται**, η συγκεκριμένη παραγωγική λειτουργία, να διεξάγεται, με προσυμφωνημένο **δεσμευτικό και ελεγχόμενο** τρόπο και **Συζητείται- Ζητείται** να φτάνει ακόμη και στον προσδιορισμό των προϋποθέσεων και **των όρων κάτω από τους οποίους θα γίνει το σταμάτημα(λήξη)** της παραγωγής αυτής. (κατάρτιση της σημερινής ΑΕΠΟ)

Έτσι καταρτίζονται, σαφή ζητούμενα και δεδομένα, ως προς την επένδυση που προτείνεται να φτιαχτεί. Αυτά τα συμφωνούμενα είναι που περνούν, στις επόμενες αδειοδοτικές αρχές, **για άδειες κατασκευών και υλοποίησης**, (κτιριακά, μηχανολογικά) και **πιστοποίησης λειτουργικής απόδοσης** των κατασκευασθέντων, βάση τις συμφωνίας. Προκειμένου μετά να κριθεί το όλο εγχείρημα σε επίπεδο **«Άδειας λειτουργίας»**, όπου εκεί συμφωνούνται οι δείκτες ορθής λειτουργίας, τα σημεία της διενέργειας **«ελέγχων τήρησης λειτουργικών προδιαγραφών»** και εκδίδεται η απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων. Προκειμένου να βάλει μπροστά η παραγωγή.

Άρα μπαίνει πλέον μπροστά: Μια ολόκληρη αλληλοδιάδοχη σταδίων κρίσεως-αλληλοσυμφωνίας-τεκμηρίωσης της που καταλήγει στην **ολική αδειοδοτική επεξεργασία** από την εξουσία και τα κρατικά όργανα της, ώστε: Η χωροθέτηση-χωροτακτοποίηση μιας προτεινομένης παραγωγικής επένδυσης, να μπορεί να γίνει, **μια βιώσιμη στον χρόνο και αποδοτική για όλους**, λειτουργική εγκατάσταση παραγωγής και μια υπόθεση, που θα έχει προϋποθέσεις να διαρκέσει. Προικισμένη και διασφαλισμένη **από τα πριν** με καλές ξεκάθαρες συνεννοήσεις (στον ανώτερο δυνατό βαθμό) από την στιγμή του σχεδιασμού της και την εκκίνησή της αδειοδοτικής διαδικασίας μιας παραγωγικής δραστηριότητας, μέχρι το τέλος της.

Έτσι, Από την νέα αυτή ρυθμιστική παρέμβαση της εξουσίας, **μπορεί, να διασφαλίζονται επεξεργασμένες εισηγητικές προτάσεις** προς τον κόσμο των τόπων με πραγματικά μελετημένες προϋποθέσεις εγκατάστασης, ίδρυσης και λειτουργίας τους, ώστε να υπηρετούνται συνεχώς, ουσιαστικές ανάγκες και ζητούμενα του χώρου, του τόπου και της πραγματικής ανάπτυξης του.

Ίσως όμως, το πιο ουσιαστικό από αυτά, είναι ότι μέσα από τις διεργασίες αυτές, τώρα πλέον, έχει μελετηθεί, **Κατ' αρχήν, «ζωή και παραγωγή»** να μπορεί να συνυπάρχουν, χωρίς κινδύνους, ανατροπές και εμπλοκές στον χώρο, στον χρόνο και τον τόπο, στην βάση των αρχών **«της προφύλαξης» και «της πρόληψης»**.

Η ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΩΝ ΤΟΠΩΝ

Σε κάθε οργανωμένη δημοκρατική κοινωνία, είναι ζητούμενο «οι καλές και ξεκάθαρες συμφωνίες», να γίνονται από αρχής. Γιατί αυτές κάνουν «τους καλούς φίλους που μπορούν να συνυπάρχουν». Ενώ μεθοδολογικά «η πρόληψη και η προφύλαξη από ζημιές και σχετικές απώλειες», είναι, τώρα πλέον αναγκαιότητα. Εκτός από νόμο-κανονιστική αρχή είναι και «ο πλέον συμφερότερος οικονομικά δρόμος», για όλες τις πλευρές, που ενέχονται σε μια επένδυση και την λειτουργία της σε ένα τόπο. Και αυτές είναι ο **«επενδυτής στον τόπο»** που θα φιλοξενηθεί και **«ο κόσμος των τόπων»** που θα τον φιλοξενεί.

Έτσι: Ενώ κάθε ρυθμιστική παρέμβαση τις εξουσίας, είναι σοφό και συμφέρον, να επεξεργάζεται τις τεχνικές και νομικές προϋποθέσεις, να ξεκαθαρίζει από την αρχή, τις διαδικασίες κρίσεως, και επανακρίσεως, μιας επένδυσης, στον χρόνο.

Ζητείται αυτή η όλη επεξεργασία, να αποτυπώνεται σε κοινή ηλεκτρονική πλατφόρμα γραπτά και δεσμευτικά, έτσι ώστε: **Οι γραπτές προϋποθέσεις** να μπορεί να υπηρετούν **διπλό σκοπό και στόχο:**

1. Να μπορούν να πληροφορούν τον κάθε ενδιαφερόμενο για την κάθε πρόταση, πριν να **τύχουν τις τελικής έγκρισης του κόσμου** των τόπων, και πριν μπουν σε υλοποίηση.

2. Να λειτουργήσουν, **σαν βάση κοινής αναφοράς και σύγκρισης δεδομένων**, από όλους, κατά τους διενεργούμενους ελέγχους τις λειτουργίας της και την επαν-έγκριση – επαν-αδειοδότηση λειτουργίας της, από τους κρατικούς φορείς και τον κόσμο του τόπου, στο μέλλον.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, η **ζητούμενη ρυθμιστική παρέμβαση** είναι σκόπιμο να είναι **προβλεπτική αλλά και κατασταλτική.Ενιαία, συνεχής, αυτόματα ρυθμιστική** ως προς την νόμο-τεχνική εξέλιξη της παραγωγής και των όρων εξέλιξης της. Μια παρέμβαση από «την αρχή έως το τέλος ζωής» μια επένδυσης.

Σκοπό θα έχει να καταφέρνει, να αποτρέπονται είτε να ελαχιστοποιούνται συνεχώς, «σε αποδεκτά και νόμιμα επίπεδα», **οι αναμενόμενες αλλά και οι παρουσιαζόμενες εκ των υστερών, τυχόν μη προβλεφθείσες, οχλήσεις και πιέσεις**, από την χώρο-τοποθετούμενη παραγωγική δραστηριότητα.

Και αυτό πρέπει να μπορεί να γίνεται περιοδικά, με ένα νέο εργαλείο: Τις περιοδικά ανανεωνόμενες « άδειες λειτουργίας» και την επάνα-κρίση της άδειας εγκατάστασης μιας μονάδας. Έτσι κρίνονται, εκ του επιτυγχανομένου αποτελέσματος και οι υπηρεσίες και οι μηχανισμοί για τον σωστό ρόλο τους.

Έτσι, **γίνεται ζητούμενο**: Οι νέες σχετικές αποφάσεις της διοίκησης, με αυτή την ρυθμιστική παρέμβαση **να μπορούν να διασφαλίζουν διαχρονικά ότι: «ζωή και παραγωγή»** θα μπορεί να διεξάγεται και να ρέει, στον χρόνο μέσα, στο ίδιο χώρο και περιβάλλον, χωρίς κινδύνους, για την ζωή και την δημόσια υγεία. Αλλά και ταυτόχρονα, θα έχουν εργαλεία και ενιαία βάση αναφοράς όλοι, ώστε να διασφαλίζουν ότι **δεν θα εμφανίζονται εκτροπές** στα συμφωνούμενα, **αλλήλο-εμπλοκές και ανταγωνισμοί**, ως προς την χρήση των **δεδομένων φυσικών πόρων** και τις **συγκεκριμένες περιβαλλοντικές παραμέτρους** που ο συγκεκριμένος άνθρωπο- χώρος μπορεί και προτίθεται να διαθέσει, για την συνολική ανάπτυξη και της ζωής και της παραγωγής του. (αειφορία- βιωσιμότητα).

Και επειδή «αφέντης των τόπων» είναι ο κόσμος του, Αυτός τελικά αποφασίζει, τι θα γίνει στην περιοχή του, αφού ακούσει τις εισηγήσεις από όλους, σε θεσμοθετημένες διαδικασίες μέσα..

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΛΟΙΠΟΝ

Αυτή, η στόχο-προσανατολισμένη, **ζητούμενη, νέου τύπου ρυθμιστική παρέμβαση, τις εξουσίας**, προσπαθεί να αναγνωρίζει εξ αρχής, το είδος και την έκταση των **αναμενόμενων πιέσεων και οχλήσεων** από **κάθε κατηγορία και είδος** προτεινόμενης εντατικής παραγωγής. Τηρεί «τοπικά ισοζύγια χωρητικότητας φυσικών πόρων» ήδη αναλισκόμενου και απομένοντος δυναμικού τους.

Διαχειρίζεται τεχνικά την διάθεση φυσικού πόρου (γη, νερό, χώρος, άνθρωποι) και λειτουργεί-εκφράζεται σαν θεματοφύλακας τους, μέσα από μια «εφαρμοζόμενη προληπτική πολιτική» με ειδικούς αδειοδοτικούς όρους και προϋποθέσεις, για την φόρτιση και λειτουργία του κάθε τόπου με την χωροθεσία των παραγωγικών αναπτύξεων.

Στόχος της συνολικής δράσης : Οι αναμενόμενες οχλήσεις, πιέσεις και καταπονήσεις, κάθε προτεινόμενης επένδυσης, να μπορούν να αποσαφηνίζονται «ποιοτικά» άμεσα, να προϋπολογίζονται ποσοτικά εύκολα, και να μπορούν, έτσι να συμφωνούνται οι σχετικές ρυθμίσεις για την αποδοχή εγκατάστασης και τους ειδικούς όρους λειτουργίας της.

Να καταγράφονται επί της αδειοδότησης της, οι σχετικές συμφωνούμενες αποφάσεις- προϋποθέσεις χωροθετησης- ίδρυσης- και ελέγχων λειτουργίας της, διασφαλίζοντας:

1) Αυτές να χωρούν στον συγκεκριμένο χώρο-τόπο που επιλέγεται να διατεθεί (βάση ισοζυγίων υπολογισμού και παρακολούθησης της «απομένουσας χωρητικότητας» των φυσικών πόρων του χώρου-τόπου την κάθε στιγμή)

2) Αυτές να ελαχιστοποιούνται και να περιορίζονται «σε ελεγχόμενα αποδεκτά επίπεδα», όπως αυτά καθορίζονται από την διαρκή εφαρμογή τις καλύτερης τρέχουσας, κάθε φορά, επιστημονικής και τεχνικής γνώσης για τις διαδικασίες παραγωγής.(βέλτιστες τεχνικές λύσεις)

3) Να είναι δυνατόν και πρακτικά, ο κόσμος των τόπων, να κρίνει διορθωτικές παρεμβάσεις, νέες επιλογές, μέσα στην πάροδο του χρόνου, για το θέμα. Να μπορεί να εκφράσει «σε ποιες παραγωγικές δραστηριότητες κρίνεται σκόπιμο (και επιλέγεται) να

συνεχίσουν να διατίθενται οι τοπικοί πόροι», ώστε να έρχεται το καλύτερο, χρησιμότερο, και πλέον συμφέρον αναπτυξιακό αποτέλεσμα για τους ανθρώπους και τον τόπο τους.

Εργαλείο όλων τους: Η καθιέρωση τις περιοδικής ανανέωσης των αδειών λειτουργίας και εγκατάστασης τις κάθε παραγωγής.

Το πιο ουσιαστικό είναι ότι: Η νέα αυτή ζητούμενη, ρυθμιστική παρέμβαση των εξουσιών, πάνω από όλα και πριν από όλα, γίνεται πλέον, μέρος μιας **ανοικτής διαδικασίας λήψης των τελικών αποφάσεων, που διεξάγεται ενώπιον του κόσμου των τόπων, για σημαντικές μεγάλες παρεμβάσεις στον τόπο του.**

Γεγονός που θεωρείται απόλυτη ανάγκη και για τους πολίτες των τόπων, αλλά, και τους παραγωγούς- επενδυτές. Διότι υπηρετεί, την συνύπαρξη από αρχής, την βιωσιμότητα της παραγωγής και την απρόσκοπτη διεξαγωγή της, στον τόπο και τον χρόνο.

Έτσι: Οι πολίτες των τόπων, εξοπλισμένοι με δυνατότητες **θεσμοθετημένης επίσημης συμμετοχής** στην διαδικασία προ- χωροθέτησης και γνωμοδότησης, μπορούν να γνωρίζουν έγκαιρα, να συμμετέχουν στους προβληματισμούς με γνώση και πληροφόρηση και να αποφασίζουν για τα μέλλοντα να συμβούν στους τόπους τους.

Μπορούν να καθορίσουν όρους και προϋποθέσεις, για την καθολική- δημοκρατική ανάπτυξη των ανθρώπων του τόπου και μαζί του ίδιου του τοπικού τους.

Όμως η διαδικασία αυτή είναι πολύτιμη και για τους **επενδυτές παραγωγούς**, οι οποίοι: Μπορούν να παρουσιάζουν στον κόσμο, την αναπτυξιακή πρόθεση της επένδυσής τους και τον σχεδιασμό της διεξαγωγής της. Ενώ μπορούν εξ' αρχής, να ακούσουν γνώμες, ζητούμενα και απόψεις, που θα αποβλέπουν και συμβάλουν στην **ομαλή «συμβιωτική ύπαρξη»** της επένδυσής τους στον χρόνο μέσα, με τους **«γείτονες» του τοπικού** λειτουργίας της.

Είναι όλοι αυτοί, που δικαιούνται και πρέπει, να γνωρίζουν εκ των προτέρων, τα δικαιώματα και τα όρια, των συμφωνημένων σχετικών προϋποθέσεων που τους παραχωρούνται και των υποχρεώσεων, που τους αντιστοιχούν. (με βάση, την επιλογή τους για την τεχνο-οικονομική συγκρότηση, της παραγωγικής δραστηριοποίησης που προτείνουν να κάνουν). Αυτή είναι η απαίτηση για ένα «νέο μεσολαβητικό ρόλο» της σύγχρονης εξουσίας

Έτσι : Η σήμερα ονομαζόμενη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων της επένδυσής, πρέπει να γίνει και Ολοκληρωμένη Μελέτη Επίλυσης τους. Αποτυπώνοντας αρχικά τις επιλύσεις, όπως τις αντιλαμβάνεται ο προτείνων επενδυτής και διαμορφώνεται τελικά, μέσα από την διαδικασία αυτής τις «ανοικτής συμφωνίας», των 3 πλευρών (Επενδυτής- κάτοικοι-εξουσία.).

Μια συμφωνία που δεν μπορεί και δεν πρέπει, να είναι στατική «μιας φορές ρύθμιση».

Θα πρέπει να έχει προβλεφθεί πλέον, να είναι **μια ενιαία, συνεχιζόμενη παρέμβαση** που θα αρχίζει από **την αρχική φάση** κρίσης, για αποδοχή της επένδυσής, (επί των σχεδίων και τις «μελέτης της σκοπούμενης να υλοποιηθεί επένδυσής») και να συνεχίζεται με συμφωνούμενους, περιοδικούς ελέγχους λειτουργίας της. Περιοδικά να καθορίζεται από την επανα-αξιολόγηση των συνεπειών της λειτουργίας της, ώστε: Βάση αυτής τις συνεχιζόμενης αξιολόγησης συμπεριφοράς και απόδοσης, να γίνεται η **περιοδική ανανέωση αδειών** εγκατάστασης και λειτουργίας.

Μέσα από μια τέτοια λειτουργικότητα των αδειοδοτήσεων : Οι «αναμενόμενες» οχλήσεις και πιέσεις που έχουν καθορισθεί και προ- εκτιμηθεί, ποιοτικά και ποσοτικά, δεν θα υπερβαίνουν, καταρχήν τα συμφωνούμενα. Και στην πράξη, διαρκώς και βαθμιαία, θα καταβάλλονται προσπάθειες να ελαχιστοποιούνται, κατά την μακροχρόνια λειτουργία της σχεδιαζόμενης εντατικής παραγωγής. Οι γραπτοί αδειοδοτικοί όροι: Ίδρυσης και λειτουργίας, πρέπει να αποτελούν την μόνη τεκμηρίωση των συμφωνημένων.

Εργαλείο της, το συνολικό επίσημο κρατικό αρχείο, (μητρώο) καταχώρησης, όλων των συμφωνημένων, για την ίδρυση και λειτουργία της επένδυσής. **Αρχίζει** σαν

επιχειρησιακή μερίδα, με τα δεδομένα της αδειοδότησης προ-χωροθετησης της επένδυσης, και **συμπληρώνεται**, συστηματικά και αδιάλειπτα, με όλα τα άλλα προσδιοριζόμενα δεδομένα της αδειοδοτικής διαδικασίας και με την περιοδική καταχώρηση των συμβάντων και των αποτελεσμάτων των ταχτικών και έκτακτων ελέγχων, κατά την λειτουργία της και **ολοκληρώνεται** με τον καθαρισμό και την παράδοση τις θέσης εγκατάστασης της, σε άριστη επανά-χρησιμοποίησιμη κατάσταση στους επόμενους χρήστες..

Τελικά σχηματίζεται, ένα διαχρονικά ενημερωμένο **μητρώο λειτουργικής συμπεριφοράς** της εγκρινόμενης (είτε επανά-εγκρινόμενης) παραγωγικής μονάδας.

Έτσι, βάση διαχρονικών στοιχείων, υπηρετείται ο **τελικός στόχος της ενιαίας διαδικασίας που είναι:** Η δίκαιη επανέκδοση, περιοδικά, **ανανεώσιμων αδειών** για την συνέχιση, το σταμάτημα, την μεταφορά είτε την βελτιστοποίηση των όρων και προϋποθέσεων που επιτρέπουν σε μια μονάδα παραγωγής, να λειτουργεί συνεχώς αναπτυξιακά για λογαριασμό όλων.

Έτσι σύμφωνα με τα παραπάνω, η ρυθμιστική παρέμβαση **των εξουσιών**, είναι ένα **κομμάτι μόνον, της όλης νέας, ρυθμιστικής παρέμβασης στους τόπους. Αλλά Καταλήγει να είναι**, ουσιαστικό ρυθμιστικό τμήμα. Γίνεται **θεματοφύλακας**, Υλοποίησης και Έλεγχου λειτουργίας, των όσων τελικά συμφώνησε κόσμος και επενδυτής, στο όνομα μιας βιώσιμης συνολικής αναπτυξιακής παρουσίας της παραγωγής στους τόπους. Δηλαδή κάτι που πρέπει να διαρκέσει στον χρόνο.

Αυτή συμφωνείτε από αρχής, και αμοιβαία, να διεξάγεται σαν **ενιαίο σύνολο γραπτών** δεσμευτικών ορών και στοιχείων, προ-χωροθετησης, κατασκευών, ίδρυσης, και λειτουργίας της. Και: **Η διαδικασία εγκρίσεων και επανεκτιμήσεων** πάντα γίνεται ανοικτά, με επισκέψιμα αρχεία μητρώου, από τον κόσμο των τόπων. Στην βάση μιας, κατοχυρωμένης, οργανωμένης, δημοκρατικής πολιτικής για την πληροφόρηση τους και την Θεσμοθετημένη συμμετοχή τους, στις αποφάσεις αδειοδοτήσεων και επαν-αδειοδοτήσεων.

Οι όροι και οι προϋποθέσεις, αυτής της συμμετοχής, του κόσμου και των επενδυτών, σε κοινές διαδικασίες για να συναποφασίζουν, είναι θεσμοθετημένοι και εφαρμοστέοι πλέον.(6).Είναι ορισμένες ακόμη και οι πρακτικές λεπτομέρειες στο πως πρέπει να διεξάγονται, (δικαίωμα στην πληροφόρηση, Δημόσια ακρόαση, εγκριτική ακρόαση,)

ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

Εδώ πλέον τοποθετούνται τα ερωτήματα:

- Πως οι κρατικές υπηρεσίες τις εξουσίας μπορούν να γνωρίζουν;
- Πως και με ποια κριτήρια, οι υπηρεσιακοί θα κρίνουν αρχικά (είτε θα επανα-κρίνουν) μια παραγωγική επένδυση ;
- Πως; θα λειτουργούν, γρήγορα και συστηματοποιημένα, την παρέμβαση τους αυτή; και μάλιστα ενώπιον του κόσμου και των υποψήφιων επενδυτών, διασφαλίζοντας: δικαιοσύνη, ισότητα, δημοκρατικά δικαιώματα, πρόοδο και ανάπτυξη για όλους, στον κάθε τόπο;).

Ένα εργαλείο τους είναι ο νέος οδηγός (λίστα) χωροταξικής κατάταξης παραγωγών, με της επεξηγήσεις εφαρμογής της **με βάση τον βαθμό κινδύνου για το περιβάλλον**. Χρειάζονται όμως και άλλες νομοθετημένες Θέσεις για το Χωροταξικό γενικό πλαίσιο τοποθέτησης τις βιομηχανίας στον εθνικό χώρο.

Η έλλειψη Γενικών Χωροταξικών Σχεδίων Βιομηχανίας και τελικά **ορισμένων, έτοιμων, εξοπλισμένων με υποδομές** χώρων, ικανών για να υποδεχτούν και να στεγάσουν, με τους επιβαλλομένους ορούς, προϋποθέσεις και ελέγχους, τις εντατικές σημειακές παραγωγές, των επενδυτών. Αυτό **είναι το μεγάλο πρόβλημα**. Αυτό είναι που μπλοκάρει **την διαδικασία έγκρισης** τοποθέτησης των επενδύσεων αυτών. Δεν είναι

λογικό, με μια αξιόπιστη διαδικασία, να ορίζεις επιμελέστατη-εξοπλισμένη-λειτουργικά ελεγχόμενη στέγαση τους **στο χάος απροετοίμαστων-ανεξοπλιστων** τόπων και περιοχών, χωρίς υποδομές εξυπηρέτησης βιομηχανιών. **«Με εκτός σχεδίου δόμηση εργοστασίων»** και «σημειακή χωροθέτηση» τους.

Αυτό το μοντέλο ανάπτυξης των τόπων, δεν δούλεψε και δεν θα δουλέψει ξανά. Θα φέρει ξανά και θα πολλαπλασιάσει τις υπαρκτές καταστροφές περιβάλλοντος.

Όπως και καταστροφές θα φέρει η προσπάθεια ίδρυσης «ιδιωτικών βιομηχανικών πάρκων βιομηχανίας» **σε συνδυασμό όμως, με την ανάθεση** έγκρισης-αδειοδότησης-έλεγχου λειτουργίας, των εγκαθιστάμενων βιομηχανιών στους ιδιοκτήτες- Πωλητές-διαχειριστές των οικοπέδων του χώρου!! (επιφάνεια της γης τους μόνο)

Καταρχήν. Κανένας δεν μπορεί να είναι **«ελεγκτής και ελεγχόμενος του εαυτού του»**. Πότε θα είναι σωστός; Όταν θέλει απεγνωσμένα να πουλήσει βιομηχανικά οικόπεδα στον πελάτη του είτε όταν τον αδειοδοτεί-ελέγχει για ρύπανση του περιβάλλοντος χώρου. Στην συνέχεια: Στις «ιδιωτικές βιομηχανικές περιοχές» εξακολουθεί να γίνεται «χρήση δημοσίων αγαθών»,όπως οι περιβαλλοντικοί πόροι του τόπου, που είναι λαϊκή ιδιοκτησία. Αυτοί είναι «δανειζόμενοι προς προσωρινή χρήση, υπό όρους και προϋποθέσεις»,σε κάθε έναν χρήστη τους,Η προληπτική προστασία των κοινοχρήστων περιουσιακών στοιχείων του κόσμου του τόπου **απαιτεί την ανεξάρτητη, προς την ιδιοκτησία της επιφάνειας της γης, παρέμβαση και εφαρμογή** της προτεινόμενης κρατικής-δημοσίας ρυθμιστικής παρέμβασης αδειοδότησης-έλεγχου των εγκαθιστάμενων μονάδων μέσα «στο ιδιωτικό πάρκο βιομηχανίας».

Οι «ολικοί έλεγχοι» του πάρκου σαν σύνολο, για την απόδοση σύνομης διαχείρισης των περιβαλλοντικών πόρων « εκ των υστέρων» δεν φτάνει και δεν επαρκεί για πρόληψη-προφύλαξη του τόπου. Όπως δεν έφτανε και στις «εκτός σχεδίου» μεμονωμένες εγκαθιστάμενες βιομηχανικές μονάδες.

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ κάθε μιας παραγωγικής διαδικασίας σε κάθε ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΗ.

Κάθε μια, προτεινόμενη να υλοποιηθεί επένδυση **«εντατικής, παραγωγής ενός προϊόντος»** ακολουθεί μια δεδομένη **«τεχνολογία παραγωγής»**.Με αυτήν σκοπεύει να μετατρέψει μια πρώτη ύλη σε έτοιμο προϊόν.

Κάθε «τεχνολογία παραγωγής» μοντάρεται και συν- αποτελείται από μια δόκιμη-σταθερή αλληλοδιαδοχή **τμημάτων παραγωγής (ονομαζόμενες και διεργασίες ή διαδικασίες παραγωγής)**, οι οποίες βαθμιδωτά και αλληλοδιάδοχα φτάνουν να μετατρέπουν μια πρώτη ύλη σε ημιετοιμο και στην συνέχεια, σε έτοιμο προϊόν.

Στην κάθε διεργασία, χρησιμοποιούνται μηχανήματα, ενέργεια,ανθρωποώρες και βοηθητικά υλικά, **ορισμένου είδους**, προκειμένου να γίνεται με επιτυχία η συγκεκριμένη «μερική επεξεργασία» με στόχο την μερική μετατροπή της ύλης σε μια πορεία μετεξέλιξης της προς «τελικό προϊόν».

Τώρα πλέον: Οι ποιοτικές οχλήσεις και πιέσεις, που μπορούν να προκύπτουν, σαν «παραπροϊόντα» και «απόβλητα» από κάθε διεργασία από ένα, «τμήμα παραγωγής» είναι πλέον αναγνωρισμένες, καταχωρημένες ανά είδος, και κατηγορία παραγωγικής δραστηριότητας, στις σχετικές καθοδηγητικές οδηγίες της Ε.Ε και τους Ελλαδικούς νόμους.(5)

Σύμφωνα με τα παραπάνω: Η εγκατάσταση και λειτουργία, ενός **συγκεκριμένου τμήματος παραγωγής ή μιας διεργασίας** σε μια συνολική εντατική παραγωγική εγκατάσταση, **προσδιορίζει, αναγκαστικά, αναπόφευκτα και ταυτοτικά πλέον**, το είδος και την ποιοτική φύση των πιέσεων και οχλήσεων, που αναμένονται να προκύπτουν επί του χώρου και του περιβάλλοντος,στον οποίο ζητείται να εγκατασταθεί η συγκεκριμένη διεργασία. Αυτό γίνεται μέσω, της **αντιστοίχισης με τα συγκεκριμένα απόβλητα** και τα συγκεκριμένα **παραπροϊόντα**, πάσης μορφής και φυσικοχημικής

υφής, που αναγνωρίζονται υποχρεωτικά πλέον, ότι θα προκύπτουν, σε κάθε συγκεκριμένο παραγωγικό τμήμα.

Εκείνο που κυμαίνεται είναι **τα ποσοτικά δεδομένα** κάθε τέτοιας παραγωγικής εγκατάστασης, που τελικά εκφράζουν την ποσότητα τις ασκούμενης όχλησης και πίεσης. Η Επιλογή χρήσης μιας τεχνολογίας παραγωγής, για την παραγωγή ενός προϊόντος, είναι αποκλειστικά **θέμα επιλογών** της πρότασης **του επενδυτή**.(μελέτη επένδυσης, ΜΠΕ) Άρα, και η επιλογή χρησιμοποίησης μια συγκεκριμένης «διεργασίας», **σαν ποιοτική και ποσοτική πληροφορία**, πρέπει να βγαίνει από την υποβαλλόμενη μελέτη τις πρότασης του. Από αυτήν πλέον, **πρέπει να προκύπτουν**, τα ποσοτικά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, του κάθε τμήματος παραγωγής, που ο συγκεκριμένος επενδυτής, προτίθεται να συμπεριλάβει στην επένδυση του και **επίσης ποσοτικά και ποιοτικά ισοζύγια** από τον ολικό σχεδιασμό της, που ο επενδυτής, επιλέγει να αποτελούν την, προς υλοποίηση **συνολική διαδικασία παραγωγής** που προτείνει.

Άρα **«Η μελέτη της προτεινόμενης επένδυσης» που υποβάλλεται μαζί με την πρόταση επένδυσης**, πρέπει ξεκαθαρίζει και να αναφέρει σαφώς, τα ποσοτικά δεδομένα εισερχομένων και εξερχομένων, του κάθε παραγωγικού τμήματος της. Καθώς και τα συνολικά εισερχόμενα και εξερχόμενα, της όλης παραγωγικής επένδυσης.

Έτσι: η προτεινόμενη επένδυση **« εντατικής παραγωγικής εγκατάστασης» οφείλει να παρουσιάζεται** σαν οργανωμένο σύνολο αλληλοδιάδοχων τυποποιημένων-καθιερωμένων «παραγωγικών τμημάτων»,(block diagrams) με συγκεκριμένα ποσοτικά δεδομένα εκφραζόμενα σαν «επιμέρους ισοζύγια μαζών και όγκων εισερχομένων-εξερχομένων σε κάθε διεργασία» και συνολικά.

Τότε: Ο κάθε κριτής των προτεινόμενων, μπορεί να φτάσει να συμπεραίνει, για την λειτουργία της, **ένα υπό-σύνολο κρίσιμων «ταυτοτικών, και αναμενόμενων» ποιοτικών πιέσεων και οχλήσεων**, επί του χώρου εγκατάστασης και του περιβάλλοντος λειτουργίας της. π.χ. από εκρηκτικά απόβλητα ή τοξικά. Ενώ εύκολα μπορεί να συμπεραίνει τα ποσοτικά μεγέθη τους

Επιπρόσθετα είναι δυνατόν να συν-υπολογίζονται, οι αναμενόμενες να ασκούνται, ιδιαίτερες γενικές λειτουργικές οχλήσεις και πιέσεις, επί του χώρου, και των υποδομών του, εκεί που ζητά να εγκατασταθεί π.χ με τις απαιτήσεις μεταφορικού έργου, με απαιτήσεις κάλυψης αναγκών σε ενεργεία,σε νερό, σε τελική διάθεση αποβλήτων παντος είδους κ.λ.π.

Έτσι και τότε, μπορεί να σχηματίζεται η εικόνα, **του Τι σημαίνει;**, η προτεινόμενη επένδυση, από πλευράς προσθέτων φορτίων, όχλησης και πιέσεων, που θα προστεθούν στον χώρο, **επιπρόσθετα όμως**, στις προ-υπάρχουσες ήδη εγκεκριμένες,αναλώσεις,φορτίσεις και πιθανές οχλήσεις.

Έτσι μπορούν, να διαμορφώνουν **συνολική εικόνα**, που μπορεί πλέον να κρίνεται το: **«Αν τις χωρά, ο προτεινόμενος- επιλεγόμενος τόπος- χώρος από τον επενδυτή και αυτήν την επιβάρυνση..**

Η προχωρημένη πλέον, τυποποίηση (Ευρωπαϊκός Κωδικός Αριθμός, Ε.Κ.Α. αποβλήτου, και η αντιστοίχιση με συγκεκριμένες διεργασίες) και η νομική κατοχύρωση των δημιουργούμενων αποβλήτων παντος είδους, που αναμένονται από κάθε ένα είδος « παραγωγικού τμήματος», Είναι **τα στοιχεία και τα εργαλεία**, που υποχρεώνουν και διευκολύνουν,την αρχική προ-χωροθετική κρίση και κατανόηση των συνεπειών, που μπορεί να φέρει κάθε προτεινόμενη παραγωγική επένδυση.

Είναι τόσο σαφή πλέον, αυτά τα εργαλεία,(5) ώστε είναι δυνατόν, να αντιστοιχίζεται κατευθείαν με την απάντηση στο θεμελιώδες ερώτημα:

Πες μου τι προϊόν θέλεις να παράγεις, να σου πω τι απόβλητα και παραπροϊόντα θα δημιουργούνται.(οχλήσεις)

Μετά δε,από κάποια επεξεργασία των δεδομένων της υποβαλλομένης μελέτης, είναι δυνατόν να υπολογίζονται, και να απαντηθούν ερωτήματα όπως:

Πες μου πόσο θέλεις να παράγεις, (ανά μονάδα χρόνου) να σου πω, πόσα απόβλητα, παραπροϊόντα και γενικές λειτουργικές πιέσεις θα δημιουργούνται επί του χώρου και του περιβάλλοντος.(στον ίδιο χρόνο)

Έτσι Προσδιορίζονται οι πιέσεις και οι οχλήσεις που **αναμένονται να προκύπτουν από κάθε συγκεκριμένη επένδυση..**

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Με αυτά πλέον σαν ζητούμενα και δεδομένα, η πρόταση κάθε επενδυτή, (ΜΠΕ) για την ίδρυση μιας εντατικής παραγωγής, ενός προϊόντος, σε ένα χώρο ενός τόπου, Αποκτά και αναγκαιότητα ύπαρξης και νέα σημασία. Όταν υποβάλλεται, στην διαδικασία για την «αρχική κρίση της» **(για, προέγκριση χωροθέτησης)** πρέπει να παρουσιάζει πλήρως,, οργανωμένα και αναλυτικά, Όλα αυτά τα δεδομένα με ευθύνη μελετητή και ευθύνη εφαρμογής τους από τον επενδυτή.. Σαν **μελέτη του ίδιου του επενδυτή**, οφείλει, εκτός από τα πλήρη ποιοτικά και ποσοτικά δεδομένα της πρότασης, να αναφέρεται, στα «ειδικά, συγκεκριμένα, τεχνικά και λειτουργικά μέτρα», **που η επένδυση θα υλοποιήσει**, προκειμένου να αντιμετωπίζονται επιτυχώς και να εξουδετερώνονται, όλες οι επιπτώσεις και οι συνέπειες, που **είναι δεδομένο ότι θα προκύψουν**, με την παραγωγική εγκατάσταση που προτείνει.

Δηλαδή γίνεται πλέον συγκεκριμένη και δεσμευτική σαν **μελέτη αντιμετώπισης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της προτεινομένης επένδυσης**. Αυτή πλέον, η πλήρης, συγκροτημένα παρουσιαζόμενη « **Συγκεκριμένη Πρόταση επένδυσης**», μπορεί να γίνεται, **αντικείμενο προκαταρκτικής κρίσης για προ-χωροθέτηση από την κρατική υπηρεσία και μπορεί να οδηγείται στην συνέχεια**, για τελική κρίση χωροθέτησης, με συμφωνημένους και τελικά διαμορφωμένους όρους λειτουργίας.

Μια ολοκληρωμένη και σοβαρή Μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων(ΜΠΕ και όχι copy Paste μελέτες) Έτσι υποβαλλόμενες πλέον, προσφέρει, μια πλήρη πλατφόρμα **του Τι; προτείνεται** από την άλλη πλευρά, αλλά είναι και ένα σοβαρό πεδίο διεξαγωγής συνεννοήσεων, κρίσεων και δυναμικά επιβολής (όπου χρειάζεται) **συμπληρώσεων και προσθέτων** μέτρων προστασίας και ομαλής, ασφαλούς λειτουργίας, **από την αδειοδοτική κρατική εξουσία**, για τα προτεινόμενα να υλοποιηθούν.

Η όλη αυτή **φάση της διαδικασίας**, γίνεται μεταξύ ειδικών. Μέσα σε γραφεία και γίνεται έτσι ώστε, να διασφαλίζεται ότι ο **Προκύπτων βαθμός όχλησης** θα περιορίζεται στο ελάχιστο και σε αποδεκτά επίπεδα, για τον συγκεκριμένο χώρο και τόπο. Εδώ σε αυτές τις διεργασίες, επιβάλλεται ο **νεωτερισμός τις συμμετοχής των τεχνικών εκπροσώπων του κόσμου και των τοπικών εξουσιών** στις επεξεργασίες αυτού του σταδίου.

Με την ολοκλήρωση τις φάσης αυτής, **ο πλήρως επεξεργασμένος και καταρχήν, συμφωνημένος φάκελος της πρότασης επένδυσης**, Έρχεται σε δημόσια συζήτηση – παρουσίασης (public hearing) και Αν τύχη την συναίνεση του κόσμου του τόπου, Τότε έρχεται στην Επόμενη φάση, υλοποίησης, περνώντας **στην πολεοδομική αρχή** για αδειοδότηση κατασκευών και στις άλλες αρχές, για έγκριση απόδοσης κατασκευών, τις υ άδειες λειτουργίας, τις τελικής διάθεσης απόβλητων κ.ο.κ

Όμως **η πράξη και η λειτουργία**, της όποιας εντατικής παραγωγής, **τα αποτελέσματα στην πράξη**, είναι **εκείνα που δικαιώνουν και επαληθεύουν**, τις προκαταρκτικές, θεωρητικές εκτιμήσεις, τις εγκρίσεις και τις αδειοδοτήσεις που γίνονται στην φάση των αρχικών αδειοδοτήσεων. Π.χ έτσι επαληθεύονται ο αναμενόμενος βαθμός όχλησης και τα σχετικά μετρά αντιμετώπισης που συμφωνούνται, και που εντέλλονται να ληφθούν.

Τελικά: Αυτά που μπορεί να συμβαίνουν πραγματικά, στον χώρο και το περιβάλλον της παραγωγής, οφείλουν, να τα επισημαίνουν, να τα τεκμηριώνουν, και να τα αναφέρουν σε

όλους, Οι κρατικές υπηρεσίες ή η ανεξάρτητη αρχή **ελέγχου της παραγωγικής εγκατάστασης**.

Καταγράφουν αναφέροντας τον πραγματικό βαθμό όχλησης **στην ίδια μερίδα του μητρώου που έχει ανοιχτεί με την απόφαση αδειοδότησης**, και περιέχει όλα τα συμφωνούμενα στοιχεία που αφορούν την επένδυση. Αυτή η ηλεκτρονική πηγή έγκυρης πληροφόρησης, **Αρχείο αδειοδοτημένων λειτουργούντων βιομηχανιών**, είναι αναγνώσιμη από τον κάθε ένα άλλο αρμόδιο φορέα και τους πολίτες που ενδιαφέρονται, **και πληροφορεί τους πάντες** για την διαχρονική λειτουργική συμπεριφορά της επιχείρησης.

Τότε, ο κάθε αρμόδιος και ο πολίτης του τόπου, έχει πηγή έγκυρης σχετικής ενημέρωσης και πληροφόρησης. Οδηγό ενεργειών «επόμενης κρίσεως», με δεδομένο το ότι: Πλέον μιλάμε για περιοδικά, **ανανεώσιμες άδειες λειτουργίας** των εντατικών παραγωγών

Τελικά Προτείνεται: Όλη αυτή η διαδικασία ρυθμιστικών παρεμβάσεων, να είναι αποκλειστικά δουλειά τις κρατικής εξουσίας, προσφορά και εγγύηση ένομων ενεργειών προς τους πολίτες των τόπων. Προτείνουμε να γίνεται και να εξελίσσεται τυποποιημένα μέσω μιας συγκεκριμένης διαδικασίας **«Νέας αδειοδότησης»**, 10 βημάτων, όπως αυτή παρουσιάζεται στον επισυναπτόμενο **ΠΙΝΑΚΑ 1**. Τα οποία καλύπτουν την «όλη ζωή της παραγωγικής επένδυσης», από την **προέγκριση εγκατάστασης** έως και την **περιοδική επανά-αδειοδότηση** λειτουργίας της ή τον μετά-θάνατο καθαρισμό του χώρου της.

Τελικά, η νέα ζητούμενη και προτεινόμενη διαδικασία: Αδειοδοτεί χώρο-τοποθέτηση, ίδρυση και εγκρίνει «λειτουργία για ορισμένο χρόνο» παραγωγικών δραστηριοτήτων, διασφαλίζοντας εγγυήσεις προς τον κόσμο των τόπων για εγγυημένη συνύπαρξη υγείας, ζωής και παραγωγής.

Αν όλα πάνε σωστά,: περιοδικά ανανεώνεται η άδεια λειτουργίας της.

Αν όχι,: Αυτή επανά-διαπραγματεύεται είτε και αίρεται.

Με την προτεινόμενη διαδικασία και τον δυναμικό εξελικτικό χαρακτήρα της, η ρυθμιστική παρέμβαση της εξουσίας γίνεται **σε 3 περιπτώσεις:**

- 1) Στην προεκτίμηση των δηλούμενων δεδομένων και τις αρχικές αδειοδοτήσεις
- 2) Στους ελέγχους για την διαπίστωση του πραγματικού (κατά νόμο, συμφωνηθέντα και βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές) «βαθμού όχλησης» κατά την λειτουργία.
- 3) Στην επανα-κρίση της για «ανανέωση άδειας λειτουργίας» με βάση την τεκμηριωμένη επίδοση της λειτουργούσας εγκατάστασης, όπως έχει σχηματισθεί στην σχετική μερίδα του «μητρώου λειτουργικής συμπεριφοράς».

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

1. **Πρόταση επενδυτή** προς την διοίκηση για ίδρυση νέας ή επέκταση υφιστάμενης εγκατάστασης. (η αίτηση συνοδεύεται από την **μελέτη της επένδυσης** και **μελέτη** για την **εξουδετέρωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων** που αυτή εκτιμάται ότι αυτή θα έχει)
 2. **Κατάρτιση έκθεσης της Αρμόδιας διοικητικής Αρχής**, επί της αίτησης (Εκτίμηση για καταλληλότητα προτεινόμενου χώρου εγκατάστασης. Εκτίμηση για την επάρκεια και αποτελεσματικότητα των μέτρων προστασίας υγείας(εργατών, γειτόνων, περιοίκων κ.λπ.) και περιβάλλοντος που συμφωνηθήκαν να λαμβάνονται. Ειδικές αμοιβαίες Υποχρεώσεις και δικαιώματα.)
 3. **Δημόσια Διαβούλευση**, που θα διεξαχθεί ως έγγιστα στον τόπο χωροθέτησης της παραγωγής (Παρουσίαση επένδυσης, συζήτηση, έκφραση γνώμης τοπικών κατοίκων, Ο.Τ.Α. Περιφερειακών Αρχών. Συμπεράσματα, Υποδείξεις, αποφασιζόμενα, τυχόν πρόσθετοι όροι.)
- 4^α Μετά από συμφωνία επί όλων των προηγούμενων**, η αίτηση προχωρά σε 4.1 Άδεια προ-χωροθέτησης 4.2 αδειοδότηση πολεοδόμησης και κατασκευών κτιρίων 4.3

άδεια μηχανολογικών εγκαταστάσεων και όποια άλλη υλοποιητική άδεια προβλέπεται, προκειμένου να υλοποιηθούν οι συμφωνημένοι όροι.

4^B Σε περίπτωση διαφωνίας εκδίδεται απορριπτική απόφαση προτεινομένου με αιτιολόγηση απόρριψης.

5. Έλεγχος υλοποιημένων από τα αρμόδια όργανα διοίκησης. Δοκιμασίες λειτουργικής απόδοσης των εγκαταστάσεων, μετρήσεις, επιβεβαίωση απόδοσης σχεδιασθέντων. Εάν όλα είναι Ο.Κ, τότε προχωρεί η διαδικασία στο βήμα 6. Αν δεν είναι Ο.Κ. ακολουθούν υποχρεωτικές συμπληρώσεις/επανελέγχος σε συγκεκριμένο χρόνο. και μετά σε βήμα 6.

6. Αδειοδότηση εκκίνησης παραγωγής. άδεια ορισμένης χρονικής ισχύος

7. Ανοιγμα μερίδας σε τηρούμενο ενιαίο μητρώο επιχειρήσεων. Καταχώρηση κάθε σχετικού για αδειοδοτήσεις της: Όροι υλοποίησης, λειτουργίας, προϋποθέσεις τελικής αδειοδότησης επιβληθείσες μεταβολές κ.λπ.

8. Περιοδικοί/ έκτακτοι έλεγχοι λειτουργίας.(βάση όρων αδειοδότησης.) Σε περιπτώσεις παραβατικής λειτουργίας, καταγράφονται τελεσίδικες επιβολές ποινών και υποχρεωτικών μέτρων συμμόρφωσης προς τα συμφωνηθέντα αρχικά. Σε περίπτωση καθιέρωσης νέων νομοθεσιών, νέων επιστημονικών δεδομένων, νέων ανακαλύψεων Βέλτιστων τεχνικών και παραγωγικών πρακτικών, τότε γίνονται από τις αντίστοιχες αρχές, καταχωρήσεις στις μερίδες της επιχείρησης προκειμένου να ληφθούν υπ' όψιν στην αναθεώρηση –ανανέωση αδειών (βήμα 10)

9. Αίτηση παραγωγικής εγκατάστασης για ανανέωση άδειας λειτουργίας

10. Επανά-κρίση για Επανεκδοση «ανανεώσιμης άδειας λειτουργίας» παραγωγικής εγκατάστασης, βασισμένη στα δεδομένα του μητρώου της επιχείρησης (ακλουθούν ενέργειες από βήμα 2)

Παραπομπές-Υποσημειώσεις:

- 1.** Αυτό που σήμερα ονομάζουν Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ), που δεν πρέπει να καταργηθεί, αλλά να ουσιαστικοποιηθεί το περιεχόμενο του και η διαδικασία σύνταξης του. Να καταστεί δεσμευτικό έγγραφο για τον μελετητή και η συμφωνία εκτέλεσης του δεσμευτική για τον επενδυτή. Να ορισθεί «παράβολο» σαν προϋπόθεση για την εξέταση του, την επεξεργασία, συμπλήρωση του. και την τήρηση του
- 2.** Δες δημοσίευμα ΝΕΑ κυριακή 8-11-09, Άρθρο κ. Ηλία Ευθυμιόπουλου, Πρώην υφυπουργού ΥΠΕΧΩΔΕ. Με την λογική ποναει μάτι βγάζει μάτι δεν θα μπορούσα να συμφωνήσω ποτέ.
- 3.** Δηλαδή ένα «οδηγό χωροθέτησης παραγωγών».
- 4.** Αυτό που σήμερα ονομάζεται «Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων»(ΑΕΠΟ)
- 5.** Εφαρμογή της ΚΥΑ 13588/725/6-2006.ΦΕΚ383β, και της Η.Π 24944/1159/6-2006/ΦΕΚ 791β, Αναθεώρηση-συμπλήρωση των ΗΠ15393/2332/8-2002/ΦΕΚ1022 και 13727/724/8-2003/ΦΕΚ1087β
- 6.** Σύμβαση Aarhus, Δανία 25-11-98 όπως κυρώθηκε από Ελληνική Βουλή 20-10-05, " «Για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα». όπως δες και Τον Κυπριακό νόμο 997/1972 « περί πολεοδομίας και χωροταξίας νόμος», κεφάλαιο 12Γ με τίτλο «διαβούλευση με άλλο πρόσωπο, σώμα η αρχή», και 12Δ με τίτλο «Δημόσια ακρόαση» που εφαρμόζεται από το 1972 στην Κύπρο!!!